

Helsingin luonnonsuojeluyhdistys ry (Helsy)
Itälahdenkatu 22 B, 00210 Helsinki
helsy@sll.fi / puh. 050 301 1633
&
Helsingin Seudun Lintutieteellinen Yhdistys Tringa ry
Annankatu 29 A 16, 00100 Helsinki
toimisto@tringa.fi
&
Luonto-Liiton metsäryhmä
Mannerheimintie 109, 00280 Helsinki
metsaryhma.pkseutu@luontoliitto.fi

Mielipide
16.1.2022

Helsingin kaupunki
Kirjaamo
PL 10
00099 HELSINGIN KAUPUNKI
helsinki.kirjaamo@hel.fi

Mielipide Herttoniemen luonnon- ja maisemanhoitosuunnitelman luonnoksesta (luonnos 11.11.2021)

Helsingin luonnonsuojeluyhdistys, Helsingin Seudun Lintutieteellinen Yhdistys Tringa ry sekä Luonto-Liiton metsäryhmä antavat seuraavan yhteismielipiteen Herttoniemen luonnon- ja maisemanhoitosuunnitelman luonnoksesta.

Kiitämme Helsingin kaupunkia nähtävilläoloajan hyvästä harkinnasta. Vuodenvaihteen aiheuttama kiire ja rauhoittumisen tarve on selvästikin ymmärretty aloittamalla kommentointi riittävän aikaisin ennen pahimpia joulukiireitä ja jatkamalla sitä riittävän pitkälle uuden vuoden arkiviikkoihin (DL 16.1). Kommentoinnin aikataulu on mahdollistanut muun muassa useita yhdistysten tekemiä maastokatselmuksia, joiden tuloksia on pystytty hyödyntämään varsinkin tämän mielipiteen liitteenä olevissa kuviokohtaisissa kommentteissa.

Suunnitelman vaatimat jatkotoimenpiteet

Herttoniemen luonnon- ja maisemanhoitosuunnitelman luonnos on nykymuodossaan vanhentunut ja toteuttamiskelvoton. Se ei vastaa kaupungin omia monimuotoisuuden huomioinnille sekä metsänhoidon suuntaamiselle viime vuosina asetettuja tavoitteita eikä myöskään nykyisessä kaupunkistrategiassa asetettuja tavoitteita ja laatuvaatimuksia. Esitämme, että suunnitelma palautetaan uuteen valmisteluun seuraavilla jalostustavoitteilla:

- 1) Esitetyt harvennushakkuut tulee kategorisesti poistaa sekä eräissä tapauksissa korvata rajoitetulla yksittäisten ongelmapuiden poiminnalla.
- 2) Esitetyt pienpuuston hoidon (=aluspuuston harventaminen), taimikonhoidon sekä nuorten metsien harvennusten määriä tulee merkittävästi vähentää ja toimenpiteet kohdentaa nykyistä selkeämmin vain reunojen lähimetreihin sekä taimikonhoidon ja nuorten metsien harvennusten osalta puustoltaan erityisen yksipuolisiin istutusmetsiköihin.
- 3) Esitetyistä uudistushakkuutoimenpiteistä on syytä luopua tai sitten korvata ne rajoitetuilla poimintahakkuilla.
- 4) Suunnitelman toimenpiteissä on syytä unohtaa ei-välttämättömät toimenpiteet ja tällä tavoin ennakoivasti huomioida se, että Länsi-Herttoniemen metsäselänteellä on huomattavia suojeluarvoja. Tulemme myöhemmin virallisesti esittämään Länsi-Herttoniemen metsäselänteen mahdollisimman laajaa sisällyttämistä Helsingin seuraavaan luonnonsuojeluohjelmaan.
- 5) Vieraslajitorjunnan painoarvoa ja konkretian tasoa on suunnitelmassa olennaisesti nostettava. Suunnitelmaan tulee kirjata kuviotasoisesti ne torjuntatoimet, jotka kaupungin metsäpuoli sitoutuu suunnitelmakaudella vähintään toteuttamaan. Torjuntatoimissa tulee priorisoida Viikki-Vanhankaupunginlahden Natura-alueen lähialueiden vieraslajiesiintymien torjunta.
- 6) Suunnitelmassa on syytä olennaisesti lisätä arvometsien hoitoluokkaan esitettävien metsien määrää.

Esittelemme taustat ja tarkemmat perustelut näille tavoitteille seuraavissa kappaleissa.

Aikaisemmasta historiasta

Olemme historian aikaisemmissa vaiheissa kommentoineet huolestuneina useampaan kertaan luonnon- ja maisemanhoitosuunnitelmaa edeltänyttä ja osin ohjaavaa Herttoniemen yleisten alueiden suunnitelmaa. Lähes kaikki 27.10.2020 yleisten alueiden suunnitelman luonnoksesta annetun yhteismielipiteen (<https://www.sll.fi/helsinki/2020/11/02/lausunto-herttoniemen-aluesuunnitelman-luonnosversiosta/>) jatkosuunnittelua koskevat huolenaiheet konkretisoituvat nyt nähtävillä olevassa Herttoniemen luonnon- ja maisemanhoitosuunnitelman luonnoksessa.

Liikaa hoitoa liian arvokkailla alueilla

Esitetyissä hoitokohteissa on liikaa sellaisia luontoarvoiltaan merkittäviä tai sellaisiksi nopealla aikavälillä kehittyviä metsiä, joissa ei ole järkevää toteuttaa muuta kuin reitteihin, tontteihin, teihin tai muihin reuna- tai oleskelualueisiin rajautuvien kaatumavaarallisten puiden alasottoja sekä rajoitettua reunan lähimetricien pienpuuston käsittelyä. Laajemmat hakkuu- ja hoitosuunnitelmat näille kohteille ovat selvästi metsän tunnulle ja luontoarvoille haitallisia ja siten kaupunkistrategian vastaisia. Ongelmat keskittyvät Länsi-Herttoniemen selänmetsiin sekä Herttoniemen ja Porolahdenpuiston monipuolisiin lehtoihin.

Toimenpiteiden pinta-alasta

Luonnoksen sivulla 11 on esitetty suunnitelmasta toiseen melko samankaltaisena toistuva näkemys, jolla vähätellään esitettyjen hakkuu- ja hoitotoimenpiteiden määrää: ”*Alueita, joille ei esitetä hoitoa, on laskennallisesti noin puolet alueen pinta-alasta. Kuten jo edellä mainittu, todellinen hoidon ulkopuolelle jäävien alueiden pinta-ala on kuitenkin paljon tätä suurempi, koska useimmiten toimenpiteeksi merkityillä kuviolla hoito tehdään vain pienellä osalla kuviota, muutama puu sieltä täältä reitin-, tien tai tontinvarresta poistaen. Liitteissä olevaan toimenpidekarttaan on merkitty sinisellä rasteroinnilla ne kuviot, joissa toimenpideala on todellisuudessa murto-osa kuvion kokonaispinta-alasta*”.

Edellä olevien linjausten ja kuviokohtaisten hoitoesitysten epämääräisyyden yhteisvaikutus on sellainen, että osallisten on melko mahdoton arvioida sitä, mikä tulee olemaan hakkuu- ja hoitoesitysten todellinen pinta-ala ja vaikuttavuus.

Osallisten ja toimenpiteiden järkevän toteuttamisen kannalta ongelman muodostaa myös se, että missään ei ole kunnolla määritelty, millä leveydellä reunojen valta- ja aluspuustoa on tarkoitus hoitaa niissä lukuisissa tapauksissa, joissa tarkempaa konkretisointia ei ole tehty. Aikaisemmissa suunnitelmissa hoitovyöhykkeeksi on yleensä esitetty tarpeettoman laaja täysikasvuisen puun mitta (noin 25 m?). Jos Herttoniemen suunnitelma-alueella on tarkoitus toimia tämän mittaisella vyöhykkeellä, merkittävä osa lukuisien kuvioiden pinta-alasta on hoitovyöhykkeen piirissä. Monissa tapauksissa kuvioiden koko, muoto ja suhde reitteihin tai tonttien ja teiden reunoihin luo tilanteen, jossa täysikasvuisen puun mitta tuo toimenpiteiden piiriin niin merkittävän osan kuvion pinta-alasta, että ei ole aivan totuuden mukaista todeta toimenpiteiden kohdentuvan vain pieneen osaan kuviosta. Suunnitelmassa käytetään myös ilmaisua murto-osa, joka viittaa arkikäytössä selvästi alle 10 prosentin osuuteen. Toki on myös tilanteita, joissa reunan osuus laajahkon kuvion pinta-alasta on niin pieni, että lopputuloksen luonne vastaa suunnitelmassa käytettyjä ilmaisuja.

On syytä tiedostaa se, että varsinkin isojen puiden poistamisen sekä aluspuuston merkittävän vähentämisen vaikutus näkyy ja vaikuttaa metsämaisemassa huomattavasti laajemmin kuin pelkästään synnytettyjen kantojen pinta-alan verran.

Hoidolle esitetyt tavoitteet ja hoitotoimenpiteiden perustelut

Kuviotasoisilla hoitotoimenpiteillä tavoitellaan suunnitelmassa useimmiten ”puuston elinvoimaisuutta, kerroksellisuutta ja sekapuustoisuutta”. Näiden ominaisuuksien ”parantamista” tai ”kehittämistä” käytetään vastaavasti toimenpiteiden perusteluna lähes tautologisella tavalla.

Huomattava joukko näillä tavoitteilla ja perusteilla käsiteltäväksi ehdotetuista kuvioista on jo valmiiksi puustoltaan nyt ja ennustettavissa olevassa tulevaisuudessa elinvoimaisia, kerroksellisia sekä riittävässä

määrin sekapuustoisia. Usein esitetyt toimenpiteet, varsinkin valta- ja pienpuuston harventaminen, heikentävät valmiiksi rakenteeltaan monipuolisten kuvioiden luonto- ja maisema-arvoja.

Esitetyt toimet eivät myöskään useimmiten lisää metsiköiden puuston ”elinvoimaa”, koska tämän epämääräisen metsäominaisuuden käsitteessä on 2020-luvun kaupunkimetsänhoidossa syytä olla mukana, metsäluonnon monimuotoisuuden takia elävien ja hyväkuntoisten puiden esiintymisen lisäksi myös lahovikaisten, kuolleiden pystypuiden sekä maalahopuiden esiintyminen. Merkittävä osa kerroksellisuuden kehittämisen tavoitteella käsiteltäväksi esitetyistä kuvioista on lisäksi jo nyt tai tulevaisuudessa vaihtelevassa määrin kerroksellisia ja osin jopa eri-ikäisrakenteisia. Nämä ominaisuudet myös säilyvät ja usein vahvistuvat, vaikka esitettyjä toimenpiteitä ei tehtäisikään tai ne korvattaisiin hyvin rajoitetulla yksittäisten ongelmapuiden poiminnalla.

Esitetyn kolmen käsittelyperusteen mantrasta on ylipäänsä syytä päästä Helsingin metsien luonnonhoidossa eteenpäin. Hyvä kehitystavoite olisi se, että kuvioiden hoitotavoitteet sekä hoidolle esitetyt perusteet avattaisiin kuviotasolla yksityiskohtaisemmin, ja samalla paremmin kaupungin omia linjauksia vastaavilla tavoilla.

Harvennushakkuista

Suunnitelmassa on mukana selvästi liikaa valtapuuston harvennuksia. Harvennusten määrä ja kohdentuminen on ilmeisessä ristiriidassa muun muassa valtuuston, kaupunginhallituksen ja kaupunkiympäristölautakunnan loppuvuodesta 2020 tekemien harvennusten määrän vähentämistä ja tarkempaa kohdentamista koskevien linjausten kanssa.

Esitettyjen harvennushakkuiden järkevyyden tulee tarkastella kriittisesti hyötyjen ja haittojen näkökulmasta. Lähinnä harvennushakkuista voi perustella vierasperäisiä puulajeja kasvavissa metsissä sekä puustoltaan ja rakenteeltaan erityisen yksipuolisissa istutuskuusikoissa ja -männiköissä.

Pienpuuston käsittelystä

Suunnitelmasta puuttuvat konkreettiset pinta-alatiedot siitä, millä pinta-alalla pienpuuston hoitoa eli aluspuuston harvennusta on tarkoitus tosiasiaa tehdä. Pohjakarttojen perusteella on ilmeistä, että määrä tulee hehtaarisella olemaan moninkertainen siihen nähden, mihin löytyy asialliset perusteet. Suunnitelmassa ei selvästikään ole tunnistettu muun muassa pienpuuston keskeistä merkitystä metsäpohjan kulutuksen hillinnän, poluille ohjauksen sekä metsän tunnun säilyttämisen kannalta. Pienpuustolla on lisäksi erittäin tärkeä merkitys useille lintulajeille sen tarjoaman suojan, ravinnon sekä sopivien pesäpaikkojen myötä.

Luonnon- ja maisemanhoitosuunnitelman luonnoksen sivun 191 kartalta (pienpuuston hoito) hahmottuu selvästi se, että ehdottomasti liian monella kuviolla on tarkoitus toteuttaa pienpuuston harvennusta koko kuvion tai valtaosan kuviosta kattavalla pinta-alalla.

Alueilla tekemämme maastokäyntien perusteella valtaosalla pienpuuston hoitokuvioista ei seuraavalla kymmenvuotiskaudella ole mitään erityistä pienpuuston hoitotarvetta. Jos tarvetta kuvioilla on, se yleensä rajoittuu reunojen lähimetreihin, jossa pienpuuston määrä on valoisuuden takia tarpeettoman suuri.

Suunnitelma-alueella pienpuuston hoidon osalta korostuvat järkevinä mahdollisina hoitokohteina ulkoilureittien lähimetrit sekä erityisesti ne risteyskohdat, joissa turvallisuus edellyttää erityisen hyvää näkyvyyttä.

Taimikonhoidoista ja nuoren metsän hoidoista

Hoitokohteet vaikuttavat jakautuvan perusteltuihin (mm. istutetut nuoret tervalepikot ja jalopuumetsät) sekä tarpeettomiin (monilajiset nuoret sekapuustot). Pääosa jälkimmäisistä on syytä jättää käsittelemättä, jolloin ne toimivat muun muassa luontaisina suojapaikkoina häiriöherkälle lajistolle, kuten satakielelle ja leppälinnulle.

Vieraslajitorjunnan tarpeen sivuuttaminen

Suunnitelma-alueella on ilmeistä tarvetta kaupungin suorittaman vieraslajitorjunnan pikaiselle tehostamiselle. Jo tällä hetkellä selviksi ongelma-alueiksi on syytä nimetä Fastholman lumenkeräyspaikka ympäristöineen, Marjaniemen siirtolapuutarhan lähialueet sekä Mustapuron ympäristö.

Suunnitelmassa on myös syytä lopultakin ymmärtää metsänhakkuiden, varsinkin harvennus- ja uudistushakkuiden rooli, vieraslajien leviämisen vauhdittajana. Tiedossa olevien vieraslajiesiintymien alueilla ja läheisyydessä on syytä kaikin keinoin välttää valta- ja aluspuuston harventamista, jotta ei toimenpiteiden sivutuotteena pahenneta metsien avartamisella vieraslajiongelmia.

Vieraslajitorjunnan tehostamisen tarve suunnitelma-alueella on niin suuri, että torjuntaa ei ole mahdollista toteuttaa vapaaehtoisten työpanoksella, vaan kaupungin on tehtävää urakkasuunnitelma ja ryhdyttävä toteuttamaan sitä mitä pikimmin. Vieraslajitorjunta on syytä nostaa suunnitelma-alueelle luonnonhoidon kiireellisimpään ja merkittävimpään rooliin.

Hoitoluokista

Luonnon- ja maisemanhoitosuunnitelma näyttää uusintavan Herttoniemen yleisten alueiden suunnitelman hoitoluokituksen. Joudumme siksi tuomaan esiin yleisten alueiden suunnitelman yhteydessä kohdistamamme kritiikin ja parannusehdotuksemme lähes sellaisenaan.

Arvometsien (C5) hoitoluokkaan esitettyjen metsien määrä on suunnitelma-alueen metsien luonne ja luontoarvot huomioiden perusteettoman alhainen. Lopputulos ei osoita ja tunnista suunnittelualueen keskeisiä luontoarvokeskittymiä asiallisella tavalla.

Hoitoluokitusta tulee olennaisesti muuttaa siten, että arvometsähoitoluokkaan sisällytetään vähintään:

- Länsi-Herttoniemen maakunnallisesti arvokas luontoalue (Uudenmaan liitto 2019)
- arvoluokkien I ja II kääpäalueet Länsi-Herttoniemen metsäselänteeltä (samat alueet ovat pääosin edellä mainittua kohdetta tai muita luokkien I, II ja III METSO-kuvioita),
- Hiidenkirkunrinteen metsäalueen lahoppuustoiset lehto- ja kangasmetsät
- osa-alueen 7 (Herttoniemen ja Strömsin kartanopuistot sekä Porolahdenpuisto) puustorakenteeltaan monipuolisimmat lehtometsäkuviot.

Seuraavaan luonnonsuojeluohjelmaan varautumisesta

Helsingin kaupunki on sitoutunut uuden, vuosia 2025–2034 koskevan luonnonsuojeluohjelman laadintaan. Ohjelman valmistelu on käynnistymässä jo lähivuosina.

Länsi-Herttoniemen metsäselänne kuuluu yhtenäisenä metsäisenä luontoalueena Helsingin arvokkaimpiin suojelemattomiin metsäkohteisiin. Sen merkitys on sekä luontotyyppien että lajiston suojelun kannalta arviomme mukaan jopa valtakunnallisesti merkittävä. Samaa arvoluokkaa on sen merkitys luontoharrastuksen ja luonnon virkistyskäytön kannalta. Luontojärjestöt tulevat esittämään metsäselänten metsien laajaa liittämistä tulevaan luonnonsuojeluohjelmaan siinä vaiheessa, kun ohjelman valmistelu virallisesti käynnistetään.

Arviomme mukaan metsäselänten alueelle esitetyt lukuisat hakkuu- ja hoitotoimet heikentävät kokonaisvaikutukseltaan olennaisesti alueen suojeluarvoja. Toimenpiteitä olennaisesti vähentävät muutokset ovat paitsi perusteltuja, myös välttämättömiä.

Helsingissä 16.1.2022

Antti Halkka
puheenjohtaja, Helsingin luonnonsuojeluyhdistys ry

Emilia Pippola
järjestösihteeri, Helsingin luonnonsuojeluyhdistys ry

Aleksi Mikola
puheenjohtaja, Helsingin seudun lintutieteellinen yhdistys Tringa ry

Ida Korhonen
puheenjohtaja, Luonto-Liiton metsäryhmä

Liite. Kuviokohtaiset kommentit suunnittelualueen ongelmallisimmista kuvioista (HUOM! Kommentit eivät ole kattavia. Niiltä osin, kun yksityiskohtaiset kommentit puuttuvat, voimassa ovat tässä yleisessä osassa esitetyt näkemyksemme eri hoitotoimenpiteistä.)

Lisätietoja:

Emilia Pippola, järjestösihteeri, Helsingin luonnonsuojeluyhdistys ry: helsy@sl.fi / puh. 050 3011 633
Riitta Malve, hallituksen jäsen, Helsingin luonnonsuojeluyhdistys ry: riittamalve@gmail.com / puh. 050 5718 146
Juho Leppänen, suojelusihteeri, Helsingin seudun lintutieteellinen yhdistys Tringa ry: suojelusihteeri@tringa.fi

Kuviokohtaiset kommentit suunnittelualueen ongelmallisimmista kuvioista

Herttoniemen pohjoisosan metsäkuviot:

Metsäalue Siilitien, Viikintien, Viikin peltojen ja voimalinjan välissä on erityisen arvokasta lintualueita Tringan asiantuntijoiden ja lintuharrastajien havaintojen mukaan. Kaikilla kuvioilla tulee luopua hoitotoimenpiteistä. Näin turvataan ja lisätään metsien monimuotoisuutta. Samalla huolehditaan muiden lajien elinympäristöistä. Yksittäisten puiden poiminta on ymmärrettävää turvallisuuskulmasta. Niitäkin poistettaessa luonnon monimuotoisuuteen voidaan vaikuttaa jättämällä latvat pystypötkelöiksi ja/tai maapuiksi.

Tässä osa-alueen kuviokohtaisia kommentteja:

Kuviot 1 ja 3 sekä puuttuva kuvio

Hyvä, että kuviot 1 ja 3 ovat mukana luonnon- ja maisemanhoidon suunnitelmassa, koska ne liittyvät lajistonsa puolesta Herttoniemen metsään. Nämä kuviot kuuluvat 1. arvoluokan tärkeään lintualueeseen. Raide-Jokerin rakentaminen tuhosi paljon vanhan rantapenkereen arvokasta lintumetsää. Keskeiset jäljelle jääneet metsäkaistaleet tulee säilyttää nykyisellään poistamalla vain vaarallisia puita reunoilta. Harvennuksista ja pienpuuston hoidosta on muuten syytä luopua.

Jokeri-radon ja Viikin peltojen välillä kasvava pellon reunan metsäkaistale on aiemmin ollut rauhallisena paikkana hyönteissyöjälintujen, kuten västäräkkien, kirvisten ja pajulintujen sekä monen muun eläinlajin elinympäristöä, ja toiminut niiden kulkureittien osana. Reunametsän ja harjua peittäneiden lehtimetsäalueiden lintuarvot ovat kuitenkin taantuneet voimakkaasti Jokeri-radon rakentamisen takia. Nyt reunametsän on annettava kehittyä luonnollisesti puineen, pensaineen ja tiheiköineen jäljelle jääneellä alueella. Siitä on muodostettava oma numeroitu metsäkuvio luonnon ja maisemanhoidon suunnitelmaan. Reunametsä on myös Viikin maisemille ja tunnelmalle tärkeä, koska se peittäisi kasvaessaan Jokeriliikenteen peltojen suunnasta katsottaessa.

Kuvio 6

Kuvio on kapeaa, vaihtelevaa reunametsää Viikin pellon äärellä. Tämän kaltaisia reunametsäkaistaleita vaalitaan perinteisesti kookkaita puita, pensaita ja pienpuustoa kasvavina tiheikköinä, jotka tarjoavat kukkia, marjoja ja siemeniä hyönteisille ja linnuille. Ne toimivat myös monien lajien pesä- ja suojapaikkoina. Kuvio 6 on juuri tällainen kuvioiden 4 ja 5 kohdalla. Siksi yksittäisten puiden ja pienpuuston poistosta on luovuttava. Reunametsän on hyvä antaa kehittyä leveämmäksi kuvioille 4 ja 5. Kuvioiden 7 ja 8 vieressä kuvion 6 kehittymistä vastaavaksi tiheäksi pellon reunametsäksi tulee edistää.

Kuvio 4

Kuviota on jo harvennettu kookkaamman puuston ja pienpuuston osalta. Lisää harvennusta ja pienpuuston hoitoa ei tarvita. Tiheikköjen kasvua on suosittava eläinten suojapaikoiksi. Kuvio on eläinten kulkureittiä. Lukuisat vanhat rautalankaverkot on poistettava maasta ja puiden ympäriltä välittömästi, ei kuitenkaan lintujen pesimäaikana.

Kuvio 5

Haavikon on annettava ikääntyä luonnollisesti. Esimerkiksi haavoista kehittyy hyviä kolopuita muun muassa liito-oraville, joiden odotetaan leviävän alueelle lähitulevaisuudessa. Aikanaan vanheneva puusto muodostaa lahoppua, jota kuvio kaipaa. Suojatiheikköjä tarvitaan lisää. Kuviolla on eläinten kulkureittejä. Harvennuksista ja pienpuuston hoidosta on luovuttava. Tälläkin kuviolla on paljon poistettavia vanhoja rautalankaverkkoja.

Kuvio 192

Ulkoilutien varren kuviolla ei ole syytä harvennukseen kuin vaarallisten puiden osalta.

Kuviot 19, 17, 36 ja 35

Kyseiset monipuoliset kuviot muodostavat suunnittelualueen linnustollisesti arvokkaimman ytimen. Näiden

Sopulitien metsän kuvioiden pesimälinnustoon kuuluu muun muassa sirittäjän, kuusitiaisen, hippiäisen ja nokkavarpusen kaltaista metsälajistoa. Kuviolla on myös potentiaalista reviiriä ja sopivia pesimäpaikkoja vanhoja metsiä suosiville lajeille, kuten pikkusiepolle, idänuunilinnulle ja pähkinähakille. Pikkusiepolla todettiin suunnittelualueella reviiri viimeksi vuonna 2021.

Kaikkien kuvioiden harvennuksesta ja pienpuuston hoidosta on luovuttava linnustoarvojen säilyttämiseksi ja kehittämiseksi. Pienpuusto tarjoaa metsälajeille tärkeitä suoja-, ruokailu- ja pesäpaikkoja, ja ikääntymään jätettävä puusto on useille metsälinnuille elintärkeää. Sopulitien metsän kuvioiden säilyttäminen mahdollisimman luonnontilaisina tukee myös tärkeän etelä-pohjoissuuntaisen viheryhteyden elinvoimaisuutta. Kuviolle tulee pyrkiä jättämään lahoppua sekä maalahoppuuna että tekopötkelöinä.

Kuvio 19 on arvometsää, jonka parasta hoitoa on sallia sen luonnollinen vanheneminen.

Kuviolla 17 on tähdittävä puuston kerroksellisuuden ja monilajisuuden lisäämiseen, joka tapahtuu ilman harvennustakin.

Kuvio 36 liittyy kosteaan korpeen, ja se tulisi merkitä arvometsäksi kuvioiden 203 ja 39 tavoin. Korven lammikosta alkunsa saava puro kulkee mutkitellen kuvion 36 halki. Puro jatkuu tiheästi nuorta, istutettua kuusta ja sen yläpuolella koivua kasvavalle kuviolle 35. Jos sitä kaikesta huolimatta harvennetaan, tulee puron ympärille jättää laajasti tiheää kuusikkoa lintujen ja muiden lajien suoja- ja pesäpaikkojen takia.

Kuvioilta 17, 19 ja 36 on tehty havaintoja myös uhanalaisesta lahokaviosammaleesta.

Kuvio 195

Kuvio on kokonaisuudessaan eläinten suojapaikkaa. Kuviolla viihtyy myös paljon lintuja, jotka löytävät sieltä ravintoa ja pesivät siellä. Luonnon monimuotoisuuden ja lintujen voimakkaan vähenemisen takia kuvio tulee jättää kasvamaan luonnollisesti, vaikka sinne on jossain vaiheessa istutettu muun muassa jalopuita. Harvennuksesta ja pienpuuston hoidosta on syytä luopua. Jos istutetuille puille kuitenkin annetaan tilaa, tulee se tehdä maltilla ja tiheikköä jättäen.

Edellä mainittu korvelta alkava puro mutkittelee myös tällä kuviolla. Puron reunojen puustoisuus sekä pensaiden ja pienten puiden tiheiköt luovat eläimille hyviä kulkureittejä, joilla on myös vettä tarjolla. Puron ympäristö on huomioitava ja säilytettävä nykyisellään laajasti.

Kuvion tiheiköt tekevät siitä vaikeakulkuisen kävelijöille ja maastopyöräilijöille, mikä turvaa edes joitain rauhallisia suojapaikkoja Herttoniemen metsäalueella, jossa liikkuu paljon ulkoilijoita ja koiria. Kaikilla kuviolla, joihin on merkitty yksittäisten puiden poistoa, on poistettava vain reittien reunojen vaaralliset puut. Nämä mahdolliset kaadettavat reunapuut on jätettävä maalahoppuiksi ja pötkelöiksi.

Voimalinjan ja Fastholmaan johtavan tien välillä kasvavat metsät:

Kuvio 49

Kuvion harvennus ja pienpuuston hoito on monikerroksisessa, ikärakenteeltaan vaihtelevassa metsässä turhaa, koska sen monimuotoisuus kehittyy luonnollisesti. Kuvio on tärkeää merkitä arvometsäksi. Se on jo nyt kiinteä osa viereisen kuvion 22 arvometsää. Kuvioita yhdistää muun muassa niiden tarjoamat eläinten suojapaikat ja lintujen reviirit. Kuvion 49 lahoppuustoa on syytä lisätä.

Puiden kaatamista reitin varrelta varjostamisen vähentämiseksi kannattaa harkita, koska puusto viilentää paikallisilmastoa helteellä ja lisää siten asukkaiden hyvinvointia. Mahdolliset kaadettavat reunapuut on jätettävä maalahoppuiksi ja pötkelöiksi.

Kuviolta on tehty lahokaviosammalhavaintoja.

Kuviot 204, 205, 197, 64, 215, 63, 213, 61 ja 48

Kuvioilla tulee poistaa vain vaarallisia puita reittien välittömässä läheisyydessä.

Kuviolla 197 on ollut tikan pesä pellon reunassa useiden vuosien ajan. Tässäkin kohdassa on syytä edistää metsänreunatiheikön syntymistä.

Kuvion 64 lounaisosa on päässyt onnellisesti kehittymään runsaasti pensaikkaa, tiheikköjä ja lahoppuuta sisältäväksi. Vuosien havaintojen mukaan tämäkin on linnuille ja muille eläimille hyvin tärkeää suoja- ja pesämetsää. Erityisesti tähän alueeseen ei tule kohdistaa mitään hoitotoimia. Kuvion kaakkoisosaa ylärinteellä on jo aikaisemmin harvennettu aivan liikaa, joten vain välttämättömät vaarallisten puiden poistot reittien varrelta ovat kannatettavia.

Kuviot 63 ja 213 ovat niin ikään eläinten kulkureittejä sekä suoja- ja lepopaikkoja, jotka tulee turvata. Niilläkin on perusteltua vain vaarallisten puiden poisto reittien vieressä.

Kuvio 213 on hienosti kasvattanut suoja- ja lepopaikkoja ympärilleen. Niihin ei tule koskea.

Kuvio 61 on luonteeltaan metsän reunan tiheikkö, joka tulee jättää harventamatta.

Kuvio 48 on epäonnistuneen piperinteen loppupenger. Siinä on mäyrän pesäluolastoja ja suuaukkoja ulkoilutien vierellä. Metsikkö on eläinten kulkureittiä runsaan ulkoilukäytön keskellä. Kuvion harvennus tulee tehdä muutamien mäntyjen poistona varoen häiritsemästä pesää. Sama koskee pienpuuston hoitoa. Kulkureitin suojaisuus tulee säilyttää.

Kuviot 210 ja 215 ovat vanhaa pihapiiriä, jonka ominaispiirteet tulee säilyttää. Kuviot ovat myös luonnon monimuotoisuuden takia arvokkaita. Kaatuneen lehtipuun alle on muodostunut suojapaikka, jota ei tule tuhota.

Kaikilla näillä kuvioilla kasvaa keväisin kukkivia ja pölyttäjille tärkeitä raitoja. Ne on säästettävä myös metsän reunassa ja reittien varrella.

Kuvioilla mahdollisesti kaadettavat vaaralliset reunapuut on jätettävä maalahopuiksi ja pötkelöiksi.

Kuviot 62, 212, 211 ja 219 sammakko-ojan varrella

Kuvioita yhdistää niiden sijainti ojan varrella. Ojassa kutee keväisin paljon sammakoita. Ojaa varjostava puusto ja pensaikka tulee säästää laajasti. On huomattava, että se toimii myös eläinten kulkureitinä.

Kuvio 212 ojan ympärillä on lintujen suosimaa tiheine pensaikkoineen. Pellon äärellä on paljon keväisin kukkivia pajuja, joita ei pidä poistaa. Vain reitin varren vaarallisten puiden poisto on perusteltua.

Kuvio 62 on monipuolista vanhaa pihapiiriä, josta syreenit, kuusiaita ja pihakoivut kertovat. Ne tulee säästää. Suunnitelma kertoo näkymän avaamisesta, muttei millaisen. Tällä kohdalla on jo hieno näkymä Viikin pelloille, joten uutta puistomaista näkymää puita uhraamalla ei tarvita. Kuviolla on eläinten suoja kulkureitti ja se tarjoaa suojapaikkoja, jotka tulee tunnistaa ja säilyttää.

Kuviolla 219 on tärkeää säilyttää ojaa suojaava puusto.

Kuvion 211 istutettu puuryhmä on puustomainen pilkahdus vanhalla metsäselänteellä. Puut ovat lähteneet elämään sen verran hyvin, että nykyinen puustoinen niitty on perusteltua säilyttää risteysalueella nykyisellään.

Mahdolliset kaadettavat vaaralliset reunapuut on jätettävä maalahopuiksi ja pötkelöiksi.

Kuviot 75, 76 ja 226

Kuviolla 75 ulkoilutien rinnemetsää on harvennettu jo aiemmin rajusti ja siten metsäisyys on vähäistä. Harventamista ei ole syytä jatkaa, koska jäljelle jätetyt muutamat kookkaat puut tuskin häiritsevät taimikkoa. Lähikuvioilla usein pesivä lehtopöllö käyttää poikasineen kuvion kookkaiden mäntyjen ja kuusien oksia lepäilyyn. Ulkoilutien toisella puolella alkaa arvokas lepakkoalue. Helsingin vuoden 2014 lepakkokartoitus mainitsee rinteeseen kookkaat männyt ja kuuset tärkeinä lepakkojen ruokailun kannalta, koska niiden ympärillä on poikkeuksellisen paljon hyönteisiä kohoavan ilmavirran takia.

Puiden kaatamista reitin varrelta varjostamisen vähentämiseksi kannattaa harkita, koska puusto viilentää paikallisilmastoa helteellä ja lisää siten asukkaiden hyvinvointia.

Ylärinteen kuviot 76 ja 226 eivät kaipaa puiden poistoa kuin mahdollisten vaarallisten reunapuiden kohdalla. Mahdolliset kaadettavat vaaralliset reunapuut on jätettävä maalahopuiksi ja pötkelöiksi.

Kuviot 82, 229, 230, 86,241 ja 239

Maisemallisesti rakastettu elämyksellinen puroympäristö vanhoine pihapiireineen ei tarvitse puiden poistoa. Reittien varsiltakin poisto tulee tehdä vain erittäin painavin perustein. Puron varren ulkoilutiet ovat vilkkain kulkutie Viikin laajemmille viheralueille. Siten on tarjooa hienoja metsäelämyksiä monille.

Puron varrella on jo nyt kuvioilla 85, 178 ja 88 harva puusto ja vähäistä pensaikkoa. Niiden on syytä antaa lisääntyä luontaisesti.

Kuviolla 82 kasvavassa huomattavan korkeassa kuusessa on pesinyt useana vuonna lehtopöllö. Kuusta ei tule kaataa. Poikue on käyttänyt lepäilyyn lähikuvioiden isoja puita, jotka kannattaa säästää tästäkin näkökulmasta. Näin lehtopöllön lähireviiri säilyy. Kalliokuvion 82 puron puolella sijaitsevan louhikkoisen jyrkänteen kivikossa liikkuu silloin tällöin lumikko ja muita eläimiä. Jyrkänteen puita, pensaita ja keloja ei tule poistaa.

Kuvioiden ympärillä havaitaan paljon lepakoita, ja ne ovat arvokkaan lepakkoalueen vieressä.

Mahdolliset kaadettavat vaaralliset reunapuut on jätettävä maalahopuiksi ja pötkelöiksi.

Herttoniemen urheilukentän ja pururadan ympäristön metsät:

Kuviot 217, 218, 77, 88, 224 ja 85 sekä 227, 52 ja 54

Kalliometsiä, jotka onnistuneesti jätetään hoidon ulkopuolelle, ympäröi joukko kangasmetsäkuvioita, jotka harvennettiin aikoinaan liian tehokkaasti. Siksi nyt ei tarvita yksittäisten puiden poistoa. Reittien varsilta kaadettavia vaarallisia puitakin on syytä punnita hyvin kriittisesti.

Osa urheilukentän takarinteen metsäkuvioista avohakattiin ja niille istutettiin mäntyä ennen kuin luonnon monimuotoisuus, lajikato ja ilmastonmuutos alkoivat vaikuttaa kaupunkimetsien hoitoon. Nyt näiden kuvioiden on syytä antaa kehittyä rauhassa ja sallia luonnon monimuotoisuuden lisääntyminen ilman toimenpiteitä.

Kyseisen metsärinteen pilaaminen on aika lopettaa. Kuvion 176 pienaukkohakkuusta on luovuttava, samoin kuvion 225 taimia varjostavien isojen puiden poistoista. Onnettomiin uudistushakkuisiin, jotka keskeytettiin asukkaiden tultua väliin, kuuluu myös kuvio 227. Sen harvaa täysikasvuista puustoa ei tule vähentää siksi, että taimet olisivat varjossa. Annetaan kuvion vanhojen puiden ikääntyä edelleen ja muuttua lopulta maalahopuiksi.

Kuviot 206, 53 ja 54 ovat niin harvoja, että ainoastaan reittien vaaralliset puut saattavat kaivata poistamista.

Kuvio 85 on vielä elinvoimainen, vanha kuusimetsä, mutta lahoppuuta on liian vähän. Jos puita poistetaan vaarallisina reitin varrelta, ne tulee jättää metsään lahoamaan. Frisbeegolfpelissä heitettävät lautaset ovat moukaroineet kuvion nuoren puuston kuorta rikki. Se ei tiedä niiden eliniälle hyvää. Frisbeegolfraita tulee joko siirtää pois metsästä tai suojata vaarassa olevat puut.

Siilitien ja Sopulitien läheiset metsäkuviot:

Alueen arvometsien luontoarvoja on tuettava jättämällä niitä ympäröivät metsät hoidon ulkopuolelle.

Kuviot 191, 199, 193 ja 194

Kuvioiden 191 ja 199 pienaukkohakkuusta tulee luopua, ja antaa niiden vanheta luonnollisesti. Vain vaarallisten puiden poisto on ymmärrettävää. Talousmetsien hoidosta muistuttavat kuviot 193 ja 194 eivät kaipaa mitään toimenpiteitä. Kuvio 33 on jo nyt siinä määrin harvennettu, ettei ole syytä poistaa muita yksittäisiä puita kuin mahdolliset tonttien reunojen vaaralliset puut.

Kuviot 202, 201, 39, 203, 198, 30,21, 20, 189, 32, 194, 193, 183

Ulkoilutien varrella sijaitsevilla kuvioilla on syytä luopua muista toimenpiteistä kuin ulkoilijoille vaaraa

aiheuttavien puiden poistamisesta. Toki moni kuvio on hoidon ulkopuolella, mutta se ei koske vaarallisia puita. Korpikuvioilla reitin viereisten puiden poistamista on syytä erityisesti harkita. Kaadettavat reunuspuut on hyvä jättää pötkelöiksi ja maalahojuiksi.

Kuvio 198 on eteläosastaan korkea. Tämän vuoksi kuvion rajausta tulee muuttaa tai huomioida korpi muuten hoidossa.

Kuviota 30, joka on arvometsää, ei tule harventaa.

Ulkoilutietä varjostavat puut ovat helteillä erittäin tärkeitä viilentäessään reitin paikallisilmastoa. Puustoa harventaessa ja uusittaessa puulajeja esimerkiksi kuusista lehmuksiin kannattaa arvioida sen vaikutusta metsän lämpötilaan helteellä. Metsien ja muiden puustoisten alueiden merkitys kasvaa asukkaiden hyvinvoinnille kuumien jaksojen pidentyessä.

Kaikkien metsiä koskevien toimenpiteiden kohdalla kannattaa arvioida niiden riskit ja vaikutus sekä kasveihin, eläimiin ja luonnon monimuotoisuuteen. Kyseisen ulkoilutien varrella niitä ovat muun muassa metsän uusiminen, puulajien vaihtaminen toisiin, pienemmät ja suuremmat harvennukset sekä reittiä varjostavien puiden poistaminen.

Kuviot 202, 40, 39, 42, 43, 41, 200 ja 34

Kuvioiden vieressä kulkeva ulkoilutie suurine kuusineen on erittäin pidetty. Kuviolla 40 kuusikkoa ollaan kuitenkin muuttamassa lehmusmetsäksi. Sitä ei ole syytä jatkaa, ettei maisema muutu täysin.

Ulkoilutietä varjostavat puut ovat helteillä erittäin tärkeitä viilentäessään reitin paikallisilmastoa. Puustoa harvennetaan ja puulajeja uusittaessa esimerkiksi kuusista lehmuksiin kannattaa arvioida sen vaikutusta metsän lämpötilaan helteellä. Metsien ja muiden puustoisten alueiden merkitys asukkaiden hyvinvoinnille kasvaa kuumien jaksojen pidentyessä ilmastonmuutoksen myötä.

Kaikkien toimenpiteiden kohdalla tulisi arvioida niiden riskit ja vaikutus sekä kasveihin, eläimiin että luonnon monimuotoisuuteen. Kyseisen ulkoilutien varrella niitä ovat muun muassa metsän uusiminen, puulajien vaihtaminen toisiin sekä pienemmät ja suuremmat harvennukset.

Ulkoilutien varrella sijaitsevilla kuvioilla on syytä luopua muista toimenpiteistä kuin ulkoilijoille vaaraa aiheuttavien puiden poistamisesta. Toki moni kuvio on hoidon ulkopuolella, mutta se ei koske vaarallisia puita. Korpikuvioilla reitin viereisten puiden poistamista on syytä erityisesti harkita. Kaadettavat reunuspuut on hyvä jättää pötkelöiksi ja maalahojuiksi.

Kuviot 27, 72, 222 ja 96

Kuvioiden harvennukset ja pienpuuston hoito tulee tehdä maltilla, koska ne suojaavan asuinaluetta Viikintien melun ja pölyn haitoilta. Sama koskee muita Viikintien varren kuvioita, joihin kohdistuu kevyempiä toimenpiteitä.

Fastholmaan johtavan tien ja Itäväylän väliset metsät:

Suunnitelmassa on hyvä huomioida, että Herttoniemen korttelialueella sijaitsevat metsät ovat myös eläinten pesintäalueita ja kulkureittejä Hiihtomäentien ja Kettutien yli Viikin metsiin. Hoitotoimissa on säilytettävä asuinalueen metsien suojaiset tiheiköt. Ylityskohdat on hyvä tunnistaa muun muassa Karhutien kummassakin päässä ja Susipuiston kohdalla.

Kuviot 98, 102, 114 ja 103

Puiden poisto ja pienpuuston hoito tulee kohdistaa vain vaarallisiin reunapuihin ja jättää ne maalahojuiksi. Rehevän kuvion 103 kosteikko tulee tunnistaa ja jättää kaikenlaisen käsittelyn ulkopuolelle.

Kuvio 113

Kuviolle 113 osuu suomalainen kosteikko, joka tulee erityisesti jättää rauhaan, eikä poistaa siltä eikä sen reunoilta puita eikä pienpuustoa. Muiden yksittäisten puiden poisto tulee kohdistaa vain vaarallisiin puihin tonttien ja ulkoilutien reunoilla.

Kuvio 256

Kuvio on arvometsää, jonka harvennuksesta ja pienpuuston hoidosta kannattaa luopua.

Kuvio 135

Kuviolla 135 tulee jättää kallion alarinteellä ja juurella kasvava puusto rauhaan, koska kasvupaikka on poikkeuksellinen korkean kallion vieressä. Se liittyy myös tulevaan suojelualueeseen, vaikka ei rajaukseen kuulukaan. Kostean suojelualueen vedet valuvat purona kuvion 135 halki. Puro on suojeltava sitä reunustavine puineen ja pienpuustoineen.

Kuviot 180, 268 ja 267

Kuvioiden 180 ja 268 sekä osin myös kuvion 267 tiheikköisyys tulee säilyttää, koska muodostavat Viikki-Kivikko -vihersormen kapeikon jyrkän kalliorannan kanssa.

Kuviot 151 ja 153

Kuviot 151 ja 153 tulee jättää harventamatta lukuunottamatta kriittisesti arvioituja vaarallisia puita, koska kuviot sitovat Kivikon luonnonsuojelualueen ja Viikki-Kivikko -vihersormen toisiinsa. Yhteyttä ei saa heikentää. Puusto Saunalahdenrannalla tulee säilyttää nykyisellään myös viereisen Kivinokan arvokkaan lepakkoalueen takia. Kuviot 151 ja 153 ovat tärkeitä lepakoille. Kuviolla 153 tai aivan sen vieressä olevan huoltotunnelin arvellaan olevan lepakoiden talvehtimispaikka kaupungin vuonna 2014 teettämän lepakkokartoituksen mukaan.

Kuviot 152, 157, 163 ja 162

Kuviot 152, 157, 163 ja 162 tulee säilyttää melua ja pölyä torjuvina suojametsinä. Ainostaan vaaralliset puut voi poistaa reittien reunoilta.

Kuvio 138

Kuviolla 138 ei tule tuhota metsää avaamalla näkymiä. Kuvio on rauhallinen ja lintujen suosima, koska sillä sijaitsee vakiintunut lintujen ruokinta paikka. Kuvioilla 138 ja 135 on syytä poistaa vain vaaralliset puut ulkoilutien varrelta.

Vieraslajien valtaamia kuvioita Itäväylän pohjoispuolella:

Piikkisalaatti on vallannut ainakin kuvioiden 1 ja 3 kohdalla Raide-Jokerin etälän puoleisen penkereen, johon on tuotu uutta maata. Se leviää nopeasti todennäköisesti raiteiden ja pellon välisessä numeroimattomassa metsäkaistaleessa.

Kuviolla 43 luonnontilaisessa korvessa kasvaa runsaasti jättipalsamia.

Kuviolle 64 on leviämässä jättipalsamia, lupiinia ja tatarta epäonnistuneelta piperinteeltä.

Kuviot 62, 212, 209 sekä niiden viereiset palsta-alueiden, luonnonsuojelualueen ja ojan reunat ovat jättipalsamin suosimia kasvupaikkoja.

Siilitien kerrostaloalueen metsäkuvioilla, muun muassa kuvioilla 56,208 ja 222, kasvaa runsaasti jättipalsamia.

Fastholman jättipalsamiongelma on valtava. Se on levinnyt kaupungin varastokentiltä muualle Fastholmaan ja luonnonsuojelualueelle.

Saunalahden pohjukassa jättipalsami on saatu talkoilla suurin piirtein kuriin, mutta vanhoissa pihapiireissä kasvaa muun muassa tatarta.

Kivinokassa on useita jättipalsamin valtaamia kuvioita, joista vain muutaman sijainti on tiedossamme.

Pieni arvometsäkuvio 91 Siilitien ja Kettutien risteyksessä, jossa on myös arvokasta kasvillisuutta, on lähes kokonaan jättipalsamin ja kanadanpiiskun vallassa.

Vieraslajit tulee kartoittaa pikaisesti koko suunnittelualueelta ja suunnitella niiden torjunta. Vapaaehtoiset eivät mitenkään pysty yksin hoitamaan torjuntaa.

Herttoniemen teollisuusalue:

Alue tulee nähdä paikallisen ekologisen yhteyden osana. Se liittyy yhteen Herttoniemen kartanon puistot ja metsät Roihuvuoren länsipuolen metsiin sekä Itäväylän ali Karhunkaatajan alueelle, Viikkiin ja Myllypuroon. Yhteyttä on parannettava esimerkiksi istuttamalla katupuita ja luomalla lisää puistoja.

Kuvio 310

Kuviolle suunnitellaan harvennusta sekä pienpuuston hoitoa. Metsäkaistale on vihreä keidas keskellä urbaania teollisuusaluetta. Kuvion pitää antaa kehittyä luonnollisesti ilman hoitotoimenpiteitä. Silloin se tarjoaa parhaiten suojaa melulta, sitoo pölyä sekä tarjoaa suoja-, pesä- ja ruokapaikkoja eri eläinlajeille. Pieneläimet, ja joskus isommatkin, liikkuvat tämän kuvion ja koko toimitila-alueen poikki.

Herttoniemen kartanon puisto:

Kuviot 342 ja 345

Kuvioiden 342 ja 345, jotka ovat Tammisaloon vievän Väylänsuon sillan reunalla, tulee antaa kehittyä luonnollisella eri-ikäisiksi ja monimuotoisiksi rantametsiksi. Harvennuksesta ja pienpuuston hoidosta on siksi luovuttava. Kuviot kuuluvat Herttoniemen kartanon rantametsien kanssa arvokkaaseen lintualueeseen, joka ei jostain syystä näy kaupungin luontotietojärjestelmässä. Alue on kuitenkin suosittu linturetkien kohde laji- ja yksilömäärien takia.

Ruususenrinne ja Prinsessantie:

Ruususenrinteen ja Prinsessantien varrella olevat metsät toimivat vihreryhteytenä Hiidenkirkunrinteen ja Roihuvuoden läntisen metsäselänteen välillä, minkä vuoksi kuvioiden on tärkeä antaa kehittyä mahdollisimman luonnontilaisiksi.

Kuviot 289 ja 281

Kuvioilla kasvaa harmaaleppävaltaista luonnontilaisen kaltaista, melko runsaslahopuustoista lehtimetsää. Lajiston monimuotoisuuden turvaamiseksi kuviolle suunnitelluista harvennuksista ja pienpuuston hoidosta tulee luopua. Tiheämpi metsä toimii lisäksi näkö- ja meluesteenä Ruususenrinteen asukkaille ja ulkoilijoille. Vain yksittäisten vaarallisten puiden poisto on näillä kuvioilla suotavaa.

Kuvio 285

Tähän kuusivaltaiseen metsikköön suunnitellaan uudistamista pienaukolla istuttaen. Kuviolla on muutamia pystyynlahonneita kuusia, mutta koko alueen mittakaavassa kuusijatkumo ei ole uhattuna. Tästä syystä pienaukon teko ja istuttaminen ei ole perusteltua. Lisäksi metsäkuvio on osa aiemmin mainittua viheriheyttä Hiidenkirkunrinteen ja Roihuvuoden läntisen metsäselänteen välillä. Yhteyteen ei kannata tehdä aukkoja. Lahonneiden kuusten voi antaa luonnostaan kaatua aikanaan maapuiksi, tai vaihtoehtoisesti ne voidaan kaataa joko tyvestä tai pötkelökorkeudelta ja jättää latvat maahan. Järjestöjen lajiasiantuntija on löytänyt 21.12.2021 kuviolta lahokaviosammalen protoneemarunkoja 2kpl.

Roihuvuoren läntinen metsäselänne:

Pidämme hyvänä, että valtaosalle läntisen metsäselänteen kuvioista ei ole suunniteltu hoitotoimenpiteitä. Niiden kuvioiden osalta, joille on suunniteltu yksittäisten puiden poisto sekä pienpuuston hoito reittien, teiden ja tonttien läheisyyteen, yksittäisten puiden poiston tulee rajoittua vain vaarallisiin puihin ja pienpuuston

hoidon vain reittien ja vastaavien välittömään läheisyyteen.

Porolahdenpuisto:

Kuvio 334

Kuviolle on merkitty pienpuuston hoito reittien, teiden ja tonttien läheisyyteen sekä yksittäisten puiden poisto. Pienpuuston hoito on tarpeeton. Yksittäisten puiden poiston on syytä koskea vain koirapuiston ja ulkoilijoiden turvallisuuden kannalta vaarallisia puita. Kaadettavat puut tulee jättää lahopuiksi ja niiden alaosat mahdollisuuksien mukaan pötkelöiksi.

Kuvio 335

Ilahduttavaa on, että metsikössä oleva kosteikkoalue (kuvio 336) on jäämässä hoitotoimenpiteiden ulkopuolelle. Kuvio 335 on näkö- ja melusuoja kanavanvarren ulkoilureitin sekä Abraham Wetterin tien välissä. Tästä syystä harvennukset on syytä toteuttaa hyvin pienimuotoisesti. Kaadettavat koivut tulee jättää lahopuiksi. Pienpuuston hoito on tarpeeton.

Kuvio 339

Kyseessä on upea luonnontilaisen kaltainen tervaleppävaltainen rantametsä, jonka pitäisi saada kehittyä mahdollisimman luonnontilaisena. Se muodostaa yhtenäisen kokonaisuuden viereisten kuvioiden 337, 338 ja 332 kanssa, joille puolestaan suunnitellaan kevyempiä toimenpiteitä. Harvennuksesta ja pienpuuston hoidosta on ehdottomasti luovuttava tällä kuviolla. Ainoa toimenpide, joka kuviolla voidaan sallia, on yksittäisten vaarallisten puiden poisto.

Kuviot 337, 338 ja 332

Kuvioille on merkitty pienpuuston hoito reittien, teiden ja tonttien läheisyyteen sekä yksittäisten puiden poisto. Näilläkin kuvioilla yksittäisten puiden poiston on syytä koskea vain turvallisuuden kannalta ongelmallisia puita, ja kaadettavat puut tulee jättää lahopuiksi. Mikäli pienpuustoa karsitaan, tulee toimenpiteet rajoittaa näkyvyyden kannalta mahdollisesti vaarallisille risteysalueille. Kuviolla 338 kasvava vanha saarni on säilytettävä.

Hedwigin rantapolku:

Kuvio 333

Kuvion 333 yksittäisten puiden poistamisesta tulee luopua jo kuviolla sijaitsevan, keväisin vetisen lammen takia. Kyseinen kuvio on edustavaa tervaleppäluhtaa, jonka kuivatus ojittamalla joitain vuosia sitten on ollut virhe. Luhdan vesitalous olisi syytä ennallistaa, jotta se olisi mahdollisimman luonnontilainen. Elinympäristön palauttamisesta hyötyisivät muun muassa tällä ja lähikuviolla elävät sammakot.

Marjaniemen siirtolapuutarhan ympäristö:

Kuviot 273, 300 ja 351

Kuviolla 273 kasvaa runsaslahopuustoista, erirakenteista, luonnontilaisen kaltaista lehtimetsää. Sen harvennuksesta ja pienpuuston hoidosta on luovuttava. Siirtolapuutarhan ja viereisen ulkoilureitin kannalta yksittäisten, vaarallisten puiden poisto ja jättäminen lahopuiksi on ymmärrettävää. Kuvion eteläosassa on lähteisyyttä, mistä kertoo myös lähteisyyden indikaattorilaji purolitukka. Erityistä huomiota tulee kiinnittää siihen, että lähteikkö jää kaikkien hoitotoimenpiteiden ulkopuolelle.

Myös muilla siirtolapuutarhan läheisillä kuvioilla 300 ja 351 pienpuuston hoito on syytä rajoittaa vain aivan reittien läheisyyteen ja harvennuksista on luovuttava. Tällä alueella jättipalsami on suuri ongelma, ja se alkaa helposti levitä, jos metsän valoisuus harvennettaessa kasvaa. Kuviolla 300 kasvaa lisäksi kahdessa kohdassa toista vieraslajia: idänkanukkaa. Sen hävittäminen tulee kirjata suunnitelmaan.